

ע"פ 54777/11/16 - מדינת ישראל נגד אברהם קוריאל

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

עפ"ג 54777-11-16 מדינת ישראל נ' קוריאל
בפני כבוד השופטת בכירה דבורה ברלינר-אב"ד, שופטת גיליה רביד, שופט שי יניב
מדינת ישראל המערערת

נגד
המשיב
אברהם קוריאל

נוכחים:

ב"כ המערערת עו"ד איתי פרוסט

המשיב וב"כ עו"ד ירון פורר

[פרוטוקול הושמט]

פסק דין

המשיב הורשע בבימ"ש קמא על סמך הודייתו בעבירות שיוחסו לו בכתב האישום המתוקן. עפ"י האמור בכתב אישום זה, הגיע המשיב למספרה של המתלונן, בין השניים התפתח דין ודברים ומשלא היה המשיב שבע רצון מתשובותיו של המתלונן, תקף אותו בכך שהיכה בפניו. המתלונן נמלט מהמספרה, ונדגיש כי מדובר במספרה שלו. הוא ביקש להזעיק עזרה. המשיב דלק אחריו ואיים עליו בכך שאמר לו "אם תתקשר למשטרה, אני אדקור אותך". כתוצאה מן התקיפה נגרמו למתלונן פציעות שהצריכו טיפול רפואי בבית חולים, בין השאר תפירה של חתך בשפתיים.

כאמור בבימ"ש קמא הורשע המשיב על סמך הודייתו והופנה לקבלת תסקיר של שרות המבחן. בפועל היו בפני בימ"ש קמא, עובר למתן גזר הדין, שני תסקירים ולא אחד.

התסקיר הראשון היה תסקיר שלילי במובהק. היינו אומרים אפילו תסקיר קטגורי. שרות המבחן ציין בו כי רמת הסיכון שהמשיב ישוב להתנהגות אלימה הינה גבוהה ומידת חומרתה (של האלימות) במידה וינהג באופן אלים, עלולה להיות אף היא גבוהה.

המשיב ביטא חוסר הכרה בחומרת מצבו ולא שיתף פעולה באותו שלב עם ההמלצות הטיפוליות. שרות המבחן על כן לא בא בהמלצה שיקומית וקבע חד משמעית "לא נמליץ על הארכת מאסר על תנאי התלוי ועומד נגדו".

בימ"ש קמא ראה להפנות את המשיב פעם נוספת לשרות המבחן והתסקיר הנוסף אכן שינה את מצבו של המשיב לטובה. שרות המבחן קבע כי חלה התמתנות בהתנהלותו של המשיב וכתוצאה מכך הערכה חוזרת של רמת הסיכון של הישנות התנהגות אלימה הביאה לקביעה כי מדובר כרגע (נכון ליום מתן התסקיר הנוסף בספטמבר 2016) רמת הסיכון היא בינונית וכך גם רמת המסוכנות לגבי חומרת העבירה, באם תהיה כזו.

שרות המבחן מצוין כי המשיב התחיל להשתלב בטיפול והבין את הפסול בדרך התנהלותו לאורך השנים.

בימ"ש קמא, שבפניו כאמור היו שני התסקירים, ציין בגזר הדין כי "התלבט רבות באשר לענישה הראויה בתיק". בסופו של יום, לאחר אותה התלבטות, קבע ביהמ"ש כי מתחם הענישה בתיק זה נע ממאסר על תנאי בשל"צ ועד 12 חודשי מאסר, זאת בניגוד לעתירת התביעה שביקשה לקבוע מתחם הנע בין 9 ל-20 חודשי מאסר.

בתוך המתחם התחשב בימ"ש קמא בתהליך שעבר המשיב, שעל כן הורה על חידוש המאסר על תנאי שהיה תלוי ועומד נגדו בקשר לעבירת התקיפה, מאסר על תנאי בן שנה. ביהמ"ש קבע כי המאסר על תנאי יוארך למשך 12 חודשים נוספים.

באשר לעבירת האיומים שגם בה כאמור הורשע המשיב, הוטלו עליו 3 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים.

בנוסף חייב ביהמ"ש את המשיב לחתום על התחייבות כספית ולפצות את המתלונן.

המשיב גם הועמד בפיקוח שרות המבחן למשך 12 חודשים.

על גזר הדין מערערת בפנינו המדינה. לטענת המדינה, שגה בימ"ש קמא בשני המרכיבים העיקריים של גזר הדין. שגה בקביעת המתחם. לא היה מקום לקבוע מתחם המתחיל בשל"צ ומאסר על תנאי בהינתן מהות העבירה וחומרתה. לא היה מקום למקם את המשיב בתחתית המתחם בהתחשב במיהותו, בעובדה שיש לו הרשעות קודמות רבות, לא פחות מ-7 הרשעות קודמות, בכך שריצה כבר עונשי מאסר בגין עבירות דומות באופיין לעבירות נושא כתב האישום הנוכחי, וכן בעובדה שהמאסר על תנאי שהיה תלוי ועומד נגדו לא היווה הרתעה מספקת והמשיב שב וביצע עבירה חרף ידיעתו על קיומו.

הסניגור טוען כי אין מקום להתערב בשיקול דעתו של בימ"ש קמא. ביהמ"ש היה ער לכל טיעוני התביעה ועדיין ראה בתיק זה להעדיף את האפשרות לשקם את המשיב. המשיב כאמור השתלב בטיפול. הסניגור הציג בפניו אישור מהמרכז לבריאות הנפש אברבנאל ולפיו המשיב מגיע לקבוע למרפאת המבוגרים בבית החולים. החל מחודש דצמבר 2016 החל בטיפול שבועי.

אם יישלח כרגע למאסר, ייקטע הטיפול בו ובכך ירד כל המאמץ שהושקע כדי לשקמו לטמיון.

אין מקום, כך לטענת הסניגור, להתערב בשיקול דעתו של כב' השופט קמא שבחן את מכלול הנתונים בפניו וקבע מה שקבע.

עוד מפנה הסניגור לגילו של המשיב, למצבו הרפואי כפי שעולה ממסכים שהוגשו בעניינו ובשורה התחתונה, כפי

שניתן לצפות, העתירה היא שלא להתערב ולהותיר את התוצאה על כנה.

שקלנו את טיעוני הצדדים ונראה לנו כי אין מנוס מקבלת ערעור המדינה.

נתחיל באופיה של העבירה. עבירה שתחילתה באלימות של ממש, אלימות שבסופו של יום הצריכה טיפול רפואי והמשכה באימים אך ורק משום שהמתלונן ביקש מאי מי להזעיק משטרה, כפי שאמור היה לעשות.

לא התקררה דעתו של המשיב עד שדלק אחרי המתלונן והשמיע את האיום הברור והחד משמעי שצוטט לעיל.

לרוע המזל, עברו של המשיב מצביע על כך שהאיום יכול היה שלא להיות איום סרק.

מכל מקום, חומרת העבירה בנסיבותיה צריכה היתה להביא לקביעת מתחם שאיננו מתחיל ממאסר על תנאי ושרות לתועלת הציבור אלא ממאסר ולו גם כזה שירוצה בדרך של עבודות שרות.

אנו מוכנים להותיר בעינו את הרף העליון שקבע בימ"ש קמא, קרי 12 חודשים, אולם כאמור אנו רואים להתערב ברף התחתון.

באשר למיקומו של המשיב בתוך המתחם, שני מרכיבים עיקריים בנושא זה. האחד, הרשעותיו הקודמות של המשיב והשני תהליך הטיפול שעבר כמשתקף מתסקירי שרות המבחן, לרבות האישור שהוגש בפנינו היום שהוא משתקף בפגישות טיפוליות.

עברו הקודם של המשיב לצערנו איננו מבשר טובות. 7 הרשעות קודמות מהן הרשעות מאותו סוג בדיוק, עבירות אלימות, בין אם אלימות פיזית ובין אם אלימות מילולית.

זמן לא רב לפני ביצוע העבירה בתיק הנוכחי, השתחרר המשיב מתקופת מאסר וניתן היה לצפות שתקופה זו תביע את חותמה לפסק זמן ארוך יותר שבמהלכו יימנע המשיב מביצוע העבירות. לצערנו לא כך נהג המשיב.

קיומו של המאסר על תנאי לא הרתיע אותו. גם ריצוי מאסר בפועל כנראה לא היווה הרתעה מספקת והמשיב נהג כפי שנהג.

לכך מצטרף האמור בתסקיר הראשון. ציינו את האמור בו ולא נחזור על הדברים. אנו רואים רק לשוב ולהעיר כי מדובר בתסקיר שלילי ביותר שבו ביטא המשיב את השקפותיו לגבי נקיטת דרכי אלימות במצבים בעייתיים.

בתסקיר השני אכן יש שיפור אולם גם הוא משקף רק תחילת דרך, שעל כן העמיד שרות המבחן את רמת המסוכנות על בינונית ולא שלל לחלוטין את קיומה.

הטיפול הנוכחי שבו השתלב המשיב אכן ראוי להיזקק לזכותו ונעשה זאת לענין הענישה בתיק הנוכחי, אולם אין בו כדי להביא למסקנה כי ניתן היה בתיק זה שלא להפעיל את המאסר על תנאי.

אנו קובעים איפוא כדלקמן:

- א. אנו מפעילים את המאסר על תנאי בן שנה אחת שהוטל על המשיב.
- ב. בגין התיק הנוכחי אנו מטילים עליו 8 חודשי מאסר שירוצו בחופף לעונש המאסר על תנאי שהפעלנו, כך שסך הכל יהיה על המשיב לרצות רק את תקופת המאסר על תנאי בת שנה אחת.
- ג. יתר רכיבי הענישה ישארו בעינם.

מתוך תקופת המאסר תנוכה תקופת המעצר שהמשיב היה נתון בה בין התאריכים 9.8.13 עד 14.8.13.

ניתן והודע היום כ"ז טבת תשע"ז, 25/01/2017 במעמד הנוכחים.

דבורה ברלינר,
שופטת בכירה - אב"ד

גיליה רביד, שופטת

שי יניב, שופט

עו"ד פורר: אני מבקש שהמשיב יתחיל בתשלום הפיצוי מיום 1.2.17 בתשלומים שנקבעו ע"י בימ"ש קמא. המשיב סבר בטעות כי עיכוב הביצוע חל גם על תשלום הפיצוי.

אני מבקש עיכוב ביצוע למשך כחודש כדי לאפשר למשיב להתארגן.

החלטה

המשיב יתייצב לריצוי מאסרו בתאריך 27.2.17. על המשיב להתייצב בתאריך זה בכלא ניצן, אלא אם כן תהיה הוראה אחרת.

הסניגור ישלים במהלך התקופה את תהליכי המיון והשיבוץ למשיב.

הערבויות הקיימות ישמשו להבטחת התייצבותו וניתן צו עיכוב יציאה מן הארץ.

את הפיצוי יחל המשיב לשלם מיום 1.2.17 בתשלומים שנקבעו ע"י בימ"ש קמא.

ניתן והודע היום כ"ז טבת תשע"ז, 25.01.2017 במעמד הנוכחים.

שי יניב, שופט

גיליה רביד, שופטת

דבורה ברלינר,
שופטת בכירה - אב"ד